

L'Antoni, era el fill petit d'una família de pagesos del Prat ,descendents dels primers que van arribar, vivien en barraques, pescaven i criaven xais i cabres. Poc a poc, els seus avantpassats van poder anar adquirint terres, fins a tenir una Masia on conreaven tota mena de verdures. A més tenien gallines i galls potablava, conills i xais, i tot això ho anaven a vendre al Mercat del Born.

La Paquita vivia a Garrovillas amb la seva família que eren pagesos del seu poble, però cada vegada hi havia menys feina i un amic del seu pare els hi va parlar d'un poble al costat del mar, on hi havia molts camps per treballar i exportaven enciams a França. A més hi havia unes fàbriques molt grans on contractaven a gent per treballar-hi. Així que a l'estiu van decidir venir amb tota la família. L'Amic del pare els va presentar un senyor que buscava una família que es quedés a la seva Masia per conrear les terres, cuidar la granja i portar-li cada setmana els béns a vendre al mercat del Born on ell hi seria, els va semblar una bona oportunitat i s'hi van instal·lar.

La Paquita tot i trobar a faltar les seves amigues i els seus amics del poble, li agradava molt el Prat, havia vist el mar per primer cop a la seva vida i se'n va enamorar.

L'Antoni i la Paquita eren veïns, tot i veure's pels camps, no es coneixien, fins que una tarda els pares la van deixar sortir a jugar amb el seu germà a prop de casa, com tots els nens de la vora i per fi es van conèixer! Des d'aquell dia es van anar fent molt bons amics, esmorzaven junts i jugaven cada tarda.

En acabar l'estiu, anaven plegats a l'escola en bicicleta i seguien jugant a les tardes amb els seus amics... de nens van passar a adolescents i l'escola es va acabar, per celebrar-ho i acomiadar-se d'aquella etapa, van celebrar la berbena de Sant Joan a les cases de la Seda, amb tots els companys i companyes de l'escola i les seves famílies. En aquell ball, es van adonar que sentien alguna cosa més que una amistat l'un per l'altre i des de llavors encara passaven més estones junts, sortien amb la colla els caps de setmana, anaven al cinema, a ballar i a la platja, fins que un dia l'Antoni se li va declarar. Al poc temps, ell va haver de marxar a fer el servei militar però es van prometre que a la tornada es comprarien un pis i es casarien.

L'aeroport s'anava expandint i cada cop hi havia menys terrenys per treballar, així que la Paquita es va decidir a fer un canvi i va trobar feina a la fàbrica de la Paperera i com la família de l'Antoni va vendre les terres a l'aeroport, ell va entrar a treballar a la fàbrica de la Seda, van poder seguir estalviant diners però no trobaven pis al Prat!!

No eren els únics joves del Prat que necessitaven un pis on poder viure, de fet també hi havia gent més gran que necessitava un habitatge, així que van veure una possibilitat de poder complir el seu somni de tenir el seu pis, casar-se i formar una família.

Un nou moviment obrer estava generant una resposta a una necessitat comuna, l'accés a un habitatge digne i assequible al Prat, agrupant-se tots van poder donar resposta a aquestes necessitats de tantes parelles i famílies, i així al 1962, es va fundar la Cooperativa Obrera de Viviendas del Prat de la qual, ells van ser-ne una de les parelles fundadores.

Van construir el primer edifici i quan van tenir el seu pis, es van casar i uns anys més tard, van tenir fills i van adoptar un gosset, i així, el que va començar com un amor de la infància, que amb els anys va anar creixent, gràcies a la COV, van poder fer realitat el seu somni de tenir el seu pis al Prat i crear la seva pròpia família.